

VLASTA

1. Miloval ji Ráž, obdivoval Pivec

07.05.2024 Vlasta - PŘIPRAVILA BLANKA KOVAŘÍKOVÁ

strana: 30 rubrika: retro

[Odkaz na originál](#)**Klíčová slova:** divadla; Ostravě; Státního

Libuši Havelkovou, od jejíhož narození uplyne 11. května 100 let, si vybavíme především v rolích ustaraných maminek a pohádkových babiček a snad si ji ani neumíme představit jako energickou milovnici. Byla to přitom žena plná života, která se věnovala naplno divadlu, filmu, výuce studentů a samozřejmě i své rodině.

retro

Vyrůstala v Českých Budějovicích, kde měl její tatínek Tomáš Drboud koloniál. "Bylo mi šest a bratrům šestnáct a osmnáct, když nám umřel.

Byla jsem první děvče v rodině, přivítal mě na svět prý s radostí, ale já ho vnímala jako nervózního a unaveného člověka. Trpěl těžkou cukrovkou a nemoc ho změnila. Nejvíc se mi věnoval starší bratr Vladimír, který žil kovbojkami a mayovkami a s tím světem mě seznámil.

Tatínek po sobě zanechal dluhy a maminka pak obchod marně křísila, a tak jsme se nakonec přestěhovali za příbuznými do Prahy a našli si byt v Karlíně," vzpomínala Libuše.

Zpěvačkou v Esta triu

"Byla jsem dost samotářské dítě, ale měla jsem jednu velkou kamarádku Haničku Taussigovou. Bydlely jsme ve stejném domě. Trochu se závistí jsem sledovala pohodu a úctu, která v té rodině vládla. Jednou se jakési děvčátko přidalo k naší hře a Hanka mi dala najevo, že si chce hrát raději s ní než se mnou. Bylo mi to líto, urazila jsem se a přestaly jsme spolu mluvit. Později za Protektorátu poslali celou Taussigovu rodinu do koncentráku a zahynuli v plynové komoře a mě celý život mrzí, že jsem se k ní tak zachovala," svěřila mi herečka.

Od jedenácti let začala chodit do Národního divadla na bidýlko s další kamarádkou Jarmilou Raibrovou. "Znaly jsme všechny opery, uměly jsme libreto a melodie nazpaměť. Potom jsem se sama připravovala na konzervatoř.

Poprvé jsem neobstála, a tak jsem si vyžádala přípravu od Františka Hanuse, tehdy žáka čtvrtého ročníku, později známého herce. Platila jsem mu 15 korun za hodinu, na tu dobu pro mě horentní peníze.

Od patnácti let jsem zpívala v Kühnově rozhlasovém sboru a jako studentka konzervatoře jsem si pak přivydělávala vystupováním s dvěma děvčaty v Esta triu. Jezdily jsme po zájezdech, v Lucerně jsme zpívaly na estrádách skladby Karla Vacka a natočily jsme i pár desek. Jenže do toho přišlo totální nasazení."

Práce v solných dolech

Rok strávila na nucených pracích v Berlíně. "Na Masarykově nádraží vyhrávala dechovka, dali nám buřty a bochník chleba, posadili nás do nevytopeného vlaku a od ledna do prosince 1944 jsem žila v Berlíně se stále sbaleným kufrem kvůli hrozbě náletů. Jednoho dne nás nacisté odstěhovali na venkov, 600 metrů pod zem do solných dolů.

Při čekání v krytu nebo na těžní klec jsme si zpívali - děvčata a chlapci z Moravy, dali jsme dokonce dohromady jakýsi soubor. Pomáhaly mi také dopisy a balíky od maminky a ředitele konzervatoře dr. Miroslava Hallera," pokračovala. Krátce po květnové revoluci 1945 pomáhala založit studentské divadlo Disk v Karlově ulici. "Bylo tam rušno, ve dne jsme zkoušeli Mahenova Nasredina v režii tehdy ještě spolužáka Jaromíra Pleskota, hlavní roli měl Radovan Lukavský a premiéra byla hned v červnu 1945. V noci jsme drželi hlídky, aby nás někdo nechtěl o divadlo připravit. Už v Disku jsem hrála charakterní postavy - tenkrát mě to trápilo, chtěla jsem hrát mladé dívky, ale vše jsem si vynahradila v pozdějších angažmá, kde jsem se dostala i k naivkám a milovnicím."

Osudové lásky

Po skončení školy, z níž se mezitím stala DAMU, odešla Libuška do **Státního divadla v Ostravě**. To už měla za sebou svou první velkou lásku - vztah s o rok starším spolužákem Vladimírem Rážem, pozdějším králem Miroslavem z Pyšné princezny. "Vladimírek byl báječný, milý, chytrý, chodili jsme spolu asi rok a půl a pak se to nějak začalo vytrácet.

Ještě jsme se potkávali na zájezdech, které jsme jako parta mladých nadšenců podnikali na korbě nákladáku - a pak až po letech v Národním divadle, kde jsme byli oba v angažmá," vyprávěla Libuše a ukázala mi od něj štůsek dopisů, které celý život schovávala. V Ostravě kromě každodenních zkoušek a večerních představení chodila také natáčet do rozhlasu. "Hrálo tam trio mladých muzikantů Juchelka, Přecechtěl a Havelka, kteří usilovali o novou tvorbu, vybudovali soubor NOTA a já si s nimi zazpívala několik písniček." Tak se Libuška seznámila se svou další láskou - Svatoplukem Havelkou, za nějž se v roce 1950 provdala.

Brzy se jim narodila dcera Daniela, a jelikož v Ostravě neměli kde bydlet, vrátila se Libuška do Prahy k mamince a Svatopluk mezitím absolvoval povinný vojenský výcvik. Rušná léta u Buriana

Svatopluk Havelka byl hudební skladatel OE komponoval symfonie i hudbu k filmům Všichni dobří rodáci, Až přijde kocour, Ucho, nebo Marečku, podejte mi pero! S Libušou vytvořili typické dvoukariérové manželství. Oba byli velmi vytížení, o domácnost se starala Libuščina maminka a vypomáhat k nim chodila i Zdenka Krejčová, manželka protektorátního předsedy vlády Jaroslava Krejčího, kterého komunisti po válce zavřeli za údajnou kolaboraci do kriminálu. Byla to kultivovaná dáma a výborná kuchařka. Mezi její povinnosti patřilo nejen každý všední den udělat oběd, ale také na něj nakoupit suroviny, což v 50. letech nebylo tak jednoduché, a vynést vše do čtvrtého patra v domě bez výtahu.

Libuška po krátké mateřské dovolené nastoupila do Divadla E. F. Buriana. "Byla to rušná léta, hrála jsem hodně, třeba paní Müllerovou ve Švejkovi, hejtmanku z Gogolova Revizora, Marii ve Večeru tříkrálovém, Lucy v Žebrácké opeře. Po devíti letech jsem manifestačně odešla s celou partou, protože úroveň šla strašlivě dolů. Naštěstí mi fandili v Národním divadle, a tak jsem se šla představit tehdejšímu šéfovi činohry Otomaru Krejčovi OE a hned jsem zaskakovala v Revizorovi za nemocnou Olgu Scheinpflugovou."

V té době už byla dvojnásobnou maminkou, k Daniele přibyl v roce 1954 Ondřej.

Lístičky se vzkazy

"Doma jsme se se Svátou střídali, plenky jsme prali v noci.

Na pohádky a zpívání jsem si ale čas vždýcky našla. Pohádky jsem trochu parodovala a děti se smály a napomínaly mě, ať čtu pořádně." K divadelní a filmové práci si přibrala ještě výuku jevištní řeči na DAMU, kde nakonec vydržela čtyřicet let!

Menší úvazek si později vzala i na konzervatoři.

Když se Havelkovým začalo finančně dařit, pořídili si domek se zahradou na Proseku, ale manželství se přesto rozpadlo a v roce 1962 skončilo rozvodem.

Svatopluk, který měl nějakou dobu problémy s alkoholem, se později znovu oženil a s novou partnerkou našel i potřebnou rovnováhu. S Ondřejem si ale uchoval hezký vztah. Vedl ho k výtvarnému umění, stejně jako k jazzu a vážné muzice a také ke koním. Jezdili spolu na dostihy do Chuchle a od deseti let už se Ondra na závodistiště dopravoval sám autobusem a koním úplně propadl. Libuška měla záprah od rána do večera a dcera jí prý někdy vyčetla, že se už tři dny doma ani nepotkala. Ondřej to řešil psanými a kreslenými lístičky pro mámu s různými vzkazy.

Příběh dušičkový

Libuška se dalším vztahům nebránila, jenže prý už nikdy nepotkala nikoho, kdo by splňoval její představy. "Jsem spíš samotářka, takže to pro mě nebyla zas až taková tragédie. A když na mě přece jen někdy padl splín, měla jsem kolem sebe dost přátel, na které jsem se mohla obrátit." Volný čas trávil v přírodě na chalupě. Udělala si řidičák a koupila si moskviče.

Kolega Vladimír Brabec, který ho měl také, jí poskytoval praktické rady, jak s autem zacházet, Luděk Munzar jí zase učil nebát se za volantem a jezdit razantněji. V Národním divadle měla velkého obdivovatele Jana Pivce. "Mnozí o něm říkali, že je nesnesitelný, ale něco takového jsem vůbec nepozorovala. Na mě byl nesmírně milý, laskavý na jevišti i mimo něj, a dokonce si mě prosadil pro roli posluhovačky a posléze životní partnerky v televizním filmu Příběh dušičkový. Byla to velká pocta a já jsem se snažila, abych ho nezklamala." Až do své smrti jí Pivec psal obdivné dopisy. Ženy v zástěrách

Ve filmu Libuše nedostávala velké role. Měla ráda muzikál Starci na chmelu, v němž hrála paní Kateřinu, manželku předsedy JZD Josefa Kemra, která fandila študákům. Roli dostala od režiséra Ladislava Rychmana prý proto, že byla kulaťoučká.

Později, v 80. letech, jí dal velkou příležitost ve sci-fikomedii Babičky dobíjejte přesně.

Často hrála ženy v zástěrách, manželky a hospodyně. V roce 1968 ji režisér Jiří Sequens obsadil po boku Josefa Vinkláře alias inspektora Boušeho do role jeho manželky v seriálu Hříšní lidé města pražského. V díle Lodní uzel při oslavě povýšení jejího muže na vrchního inspektora servíruje panu radovi Vacátkovi (Jaroslavu Marvanovi) nudlovou polévku a "kapitální husu", plněnou jablky a bůčkem. Znovu hraje Vinklářovi manželku v navazujícím Panoptiku hříšných lidí v roce 1986, kde mu v Příběhu z dovolené připraví piknik v trávě. Snad nejvíc si ji diváci oblíbili v seriálu Nejmladší z rodu Hamrů jako venkovskou maminku Jaroslava Satoranského. Když se natočil její pohřeb na malém hřbitůvku v jedné vesnici u Prahy, nechali tam filmaři její filmový hrob.

A lidé tam na Dušičky přicházeli, přinesli kytičku, věneček, zapálili svíčku... Tak věrohodně na něj příběh působil.

Ke konci kariéry si ji zamilovaly děti, protože hrála v mnoha pohádkách a pravidelně ji viděly v televizním pořadu Kouzelná školka. Psaly jí dopisy, svěřovaly se se svými problémy a žádaly ji o radu. Pokud jí to čas dovolil, odpovídala jim. A stejně se chovala i ke svým pěti vnoučatům. V posledních letech ji sužovala Meniérova choroba, kvůli níž ztrácela sluch a trpěla závratěmi. Zemřela 6. dubna 2017. *

ARCHIV AUTORKY

Koloniál tatínka Vpravo: Libušina maminka Božena Dole: Libuše (vpravo) a Esta trio nahrávaly pod dohledem Karla Vacka pro Supraphon. Jako studentka chodila s Vladimírem Rážem.

Svatba se Svatoplukem Havelkou v roce 1950 Vpravo už se synem Ondřejem a úplně vpravo s dcerou Danielou a vnukem

1 Jako Anka v Jánošíkovi v ostravském divadle v roce 1950 2 S Felixem le Breux v Budapešti 3 Stanislav Fišer, Vladimír Menšík a Libuše v éře Divadla E. F. Buriana 4 Ve filmu Václava Kršky Shakespearovské monology v roce 1964 5 S Vlastou Vlasákovou a Radovanem Lukavským v inscenaci Měsíc nad řekou

6 V pohádce Čertův švagr si zahrála se synem. 7 Jako vdova Burdenová v seriálu Byli jednou dva písaři s Jiřím Sovákem 8 V televizní pohádce Bílá kočička s Květou Fialovou

9 S Karlem Högrem vytvořila dvojici v seriálu Byl jednou jeden dům. 10 Ke konci kariéry se zapsala do duší dětí v pořadu Kouzelná školka.

Miloval ji Ráž, obdivoval Pivec

Libuši Havelkovou, od jejíhož narození uplyne 11. května 100 let, si vybavíme především v rolích ustaraných maminek a pohádkových babiček a snad si ji ani neumíme představit jako energickou milovnici. Byla to přitom žena plná života, která se věnovala naplno divadlu, filmu, výuce studentů a samozřejmě i své rodině. PŘIPRAVILA BLANKA KOVAŘÍKOVÁ

Vyrůstala v Českých Budějovicích, kde měl její tatínek Tomáš Drbout koloniál. „Bylo mi šest a bratrům šestnáct a osmnáct, když nám umřel. Byla jsem první děvče v rodině, přivítal mě na svět prý s radostí, ale já ho vnímala jako nervózního a unaveného člověka. Trpěl těžkou cukrovkou a nemoc ho změnila. Nejvíce se mi věnoval starší bratr Vladimír, který žil kovbojkami a mayovkami a s tím světem mě seznámil. Tatínek po sobě zanechal dlu-

pováním s dvěma děvčaty v Estatriu. Jezdily jsme po zájezdech, v Lucerně jsme zpívaly na estrádách skladby Karla Vacka a natočily jsme i pár desek. Jenže do toho přišlo totální nasazení.“

Práce v solných dolech

Rok strávila na nucených pracích v Berlíně. „Na Masarykově nádraží vyhrávala dechovka, dali nám buřty a bochník chleba, posadili nás do nevytopeného vlaku a od ledna do prosince 1944 jsem žila v Berlíně se stále sbaleným kufrem kvůli hrozbě

ny a maminka pak obchod marně křísila, a tak jsme se nakonec přestěhovali za příbuznými do Prahy a našli si byt v Karlíně," vzpomínala Libuše.

Zpěvačkou v Esta triu

„Byla jsem dost samotářské dítě, ale měla jsem jednu velkou kamarádku Haničku Taussigovou. Bydlely jsme ve stejném domě. Trochu se závistí jsem sledovala pohodu a úctu, která v té rodině vládla. Jednou se jakási děvčátko přidalo k naší hře a Hanka mi dala najevo, že si chce hrát raději s ní než se mnou. Bylo mi to líto, urazila jsem se a přestaly jsme spolu mluvit. Později za Protektorátu poslali celou Taussigovou rodinu do koncentráku a zahynuli v plynové komoře a mě celý život mrzí, že jsem se k ní tak zachovala,“ svěřila mi herečka.

Od jedenácti let začala chodit do Národního divadla na bidýlko s další kamarádkou Jarmilou Raibrovou. „Znaly jsme všechny opery, uměly jsme libreta a melodie nazpaměť. Potom jsem se sama připravovala na konzervatoře. Poprvé jsem neobstála, a tak jsem si vyžádala přípravu od Františka Hanuse, tehdy žáka čtvrtého ročníku, později známého herce. Platila jsem mu 15 korun za hodinu, na tu dobu pro mě horentní peníze. Od patnácti let jsem zpívala v Kühnově rozhlasovém sboru a jako studentka konzervatoře jsem si pak přivydělávala vystu-

naletu. Jednoho dne nas nacisté odstěhovali na venkov, 600 metrů pod zem do solných dolů. Při čekání v krytu nebo na těžní klec jsme si zpívali – děvčata a chlapi z Moravy, dali jsme dokonce dohromady jakýsi soubor. Pomáhaly mi také dopisy a balíky od maminky a ředitel konzervatoře dr. Miroslava Hallera,“ pokračovala. Krátce po květnové revoluci 1945 pomáhala založit studentské divadlo Disk v Karlově ulici. „Bylo tam rušno, ve dne jsme zkoušeli Mahenova Nasredina v režii tehdy ještě spolužáka Jaromíra Pleskota, hlavní roli měl Radovan Lukavský a premiéra byla hned v červnu 1945. V noci jsme drželi hlídky, aby nás někdo nechtěl o divadlo připravit. Už v Disku jsem hrála charakterní postavy – tenkrát mě to trápilo, chtěla jsem hrát mladé dívky, ale vše jsem si vynahradila v pozdějších angažmá, kde jsem se dostala i k naivkám a milovnícům.“

Osudové lásky

Po skončení školy, z níž se mezitím stala DAMU, odešla Libuška do Státního divadla v Ostravě. To už měla za sebou svou první velkou lásku – vztah s o rok starším spolužákem Vladimírem Rážem, pozdějším králem Miroslavem z Pyšné princezny. „Vladimírek byl báječný, milý, chytrý, chodili jsme spolu asi rok a půl a pak se to nějak začalo vytrácet. Ještě jsme se potkávali na zá-

Koloniál tatínka
Vpravo: Libušina maminka Božena
Dole: Libuše (vpravo) a Esta trio nahrávaly pod dohledem Karla Vacka pro Supraphon. Jako studentka chodila s Vladimírem Rážem.

jezdech, které jsme jako parta mladých nadšenců podnikali na korbě nákladáku – a pak až po letech v Národním divadle, kde jsme byli oba v angažmá,“ vyprávěla Libuše a ukázala mi od něj štůsek dopisů, které celý život schovávala.

V Ostravě kromě každodenních zkoušek a večerních představení chodila také natáčet do rozhlasu. „Hrálo tam trio mladých muzikantů Juchelka, Přecechtěl a Havelka, kteří usilovali o novou tvorbu, vybudovali soubor NOTA a já si s nimi zazpívala několik písniček.“ Tak se Libuška seznámila se svou další láskou – Svatoplukem Havelkou, za nějž se v roce 1950 provdala. Brzy se jim narodila dcera Daniela, a jelikož v Ostravě neměli kde bydlet, vrátila se Libuška do Prahy k mamince a Svatopluk mezitím absolvoval povinný vojenský výcvik.

FOTO ARCHIV AUTORKY

Rušná léta u Buriana

Svatopluk Havelka byl hudební skladatel – komponoval symfonie i hudbu k filmům Všichni dobří rodáci, Až přijde kocour, Ucho, nebo Marečku, podejte mi pero! S Libuškou vytvořili typické dvoukariérové manželství. Oba byli velmi vytižení, o domácnost se starala Libušina maminka a vypomáhat k nim chodila i Zdenka Krejčová, manželka protektorátního předsedy vlády Jaroslava Krejčího, kterého komunisti po válce zavřeli za údajnou kolaboraci do kriminálu. Byla to kultivovaná dáma a výborná kuchařka. Mezi její povinnosti patřilo nejen každý všední den udělat oběd, ale také na něj nakoupit suroviny, což v 50. letech nebylo tak jednoduché, a vynést vše do čtvrtého patra v domě bez výtahu.

Libuška po krátké mateřské dovolené nastoupila do Divadla E. F. Buriana. „Byla to rušná léta, hrála jsem hodně, třeba paní Müllerovou ve Švejkovi, hejtmanku z Gogolova Revizora, Marii ve Večeru tříkrálovém, Lucy v Zebračce opeře. Po devíti letech jsem manifestačně odešla s celou partou, protože úroveň šla strašlivě dolů. Naštěstí mi fandili v Národním divadle.

Krejčovi – a hned jsem zaskakovala v Revizorovi za nemocnou Olgu Scheinpflugovou.“

V té době už byla dvojnásobnou maminkou, k Daniele přibyl v roce 1954 Ondřej.

Lístičky se vzkazy

„Doma jsme se se Svátou střídali, penky jsme prali v noci. Na pohádky a zpívání jsem si ale čas vždycky našla. Pohádky jsem trochu parodovala a děti se smály a napomínaly mě, ať čtu pořádně.“ K divadelní a filmové práci si přibrala ještě výuku jevištní řeči na DAMU, kde nakonec vydržela čtyřicet let! Menší úvazek si později vzala i na konzervatoři.

1 Jako Anka v Jánošíkovi v ostravském divadle v roce 1950
2 S Felixem le Breux v Budapešti
3 Stanislav Fišer, Vladimír Menšík a Libuše v éře Divadla E. F. Buriana
4 Ve filmu Václava Krásky Shakespearovské monology v roce 1964
5 S Vlastou Vlasákovou a Radovanem Lukavským v inscenaci Měsíc nad řekou

ho k výtvarnému umění, stejně jako k jazzu a vážné muzice a také ke koním. Jezdili spolu na dostihy do Chuchle a od deseti let už se Ondra na závodě dopravoval sám autobusem a koním úplně propadl.

Libuška měla zápfah od rána do večera a dcera jí prý někdy vyčetla, že se už tři dny doma ani nepotkaly... Ondřej to řešil psaními a kreslenými lístičky

dost přátel, na které jsem se mohla obrátit.“ Volný čas trávil v přírodě na chalupě. Udělala si řidičák a koupila si moskviče. Kolega Vladimír Brabec, který ho měl také, jí poskytoval praktické rady, jak s autem zacházet, Luděk Munzar jí zase učil nebát se za volantem a jezdit razantněji. V Národním divadle měla velkého obdivovatele Jana Pivce. „Mnozí o něm říkali, že

a tak jsem se šla představit tehdejšímu šéfovi činohry Otomaru

Svatba se Svatooplukem Havelkou v roce 1950. Vpravo už se synem Ondřejem a úplně vpravo s dcerou Danielou a vnukem

Když se Havelkovým začalo finančně dařit, pořídili si domek se zahradou na Proseku, ale manželství se přesto rozpadlo a v roce 1962 skončilo rozvodem. Svatoopluk, který měl nějakou dobu problémy s alkoholem, se později znovu oženil a s novou partnerkou našel i potřebnou rovnováhu. S Ondřejem si ale uchoval hezký vztah. Vedl

pro mámu s různými vzkazy.

Příběh dušičkový

Libuška se dalším vztahům nebránila, jenže prý už nikdy nepotkala nikoho, kdo by splňoval její představy. „Jsem spíš samotárka, takže to pro mě nebyla zas až taková tragédie. A když na mě přece jen někdy padl splín, měla jsem kolem sebe

je nesnesitelný, ale něco takového jsem vůbec nepozorovala. Na mě byl nesmírně milý, laskavý na jevišti i mimo něj, a dokonce si mě prosadil pro roli posluhovačky a posléze životní partnerky v televizním filmu Příběh dušičkový. Byla to velká pocta a já jsem se snažila, abych ho nezklamala.“ Až do své smrti jí Pivec psal obdivné dopisy.

9 S Karlem Högreem vytvořila dvojici v seriálu Byl jednou jeden dům.
10 Ke konci kariéry se zapsala do duší dětí v pořadu Kouzelná školka.

6 V pohádce Čertův švagr si zahrála se synem.
7 Jako vdova Burdenová v seriálu Byl jednou dva pisaři s Jiřím Sovákem
8 V televizní pohádce Bílá kočička s Květou Fialovou

Ženy v zástěrách

Ve filmu Libuše nedostávala velké role. Měla ráda muzikál Starci na chmelu, v němž hrála paní Kateřinu, manželku předsedy JZD Josefa Kemra, která fandila študákům. Roli dostala od režiséra Ladislava Rychmana prý proto, že byla kulaťoučká. Později, v 80. letech, jí dal velkou příležitost ve sci-fi komedii Babičky dobijete přesně.

Často hrála ženy v zástěrách, manželky a hospodyně. V roce 1968 ji režisér Jiří Sequens obsadil po boku Josefa Vinkláře alias inspektora Boušeho do role jeho manželky v seriálu Hříšní lidé města pražského. V díle Lodi uzel při oslavě povýšení jejího muže na vrchního inspektora servíruje panu radovi Vacátkovi (Jaroslavu Marvanovi)

nudlovou polévku a „kapitální husu“, plněnou jablky a bůčkem. Znovu hraje Vinklářovi manželku v navazujícím Panoptiku hříšných lidí v roce 1986, kde mu v Příběhu z dovolené připraví piknik v trávě. Snad nejvíce si ji diváci oblíbili v seriálu Nejmladší z rodu Hamrů jako venkovskou maminku Jaroslava Satoranského. Když se natočil její pohřeb na malém hřbitůvku v jedné vesnici u Prahy, nechali tam filmaři její filmový hrob. A lidé tam na Dušičky přicházeli, přinesli kytičku, věneček, zapálili svíčku... Tak věrohodně na ně příběh působil.

Ke konci kariéry si ji zamilovaly děti, protože hrála v mnoha pohádkách a pravidelně ji viděly v televizním pořadu Kouzelná školka. Psaly jí dopisy, svěfovaly

se se svými problémy a žádaly ji o radu. Pokud jí to čas dovolil, odpovídala jim. A stejně se chovala i ke svým pěti vnoučatům.

V posledních letech ji sužovala Meniérova choroba, kvůli níž ztrácela sluch a trpěla závratěmi. Zemřela 6. dubna 2017. ●

[« zpět na začátek](#)

© NEWTON Media, a. s., tel.: +420 225 540 801-2, www.anopress.cz, obchod@anopress.cz